

ออกไปเตะขอบฟ้า เดินหน้าล่าฝันอันยิ่งใหญ่! กับ “น้องแอนนา” เด็กธุรกิจเรือสำราญ SPU

ในวันที่โลกใกล้กันแค่ปลายนิ้วเตะหน้าจอ เราอาจไปถึงที่หมายจนสุดขอบโลกได้แล้ว และในวันที่ใครสักคนอยากเดินทาง แบบที่ก้าวเท้าออกจากบ้านไปจริงๆ ไปพร้อมกับการได้ทำงานในสิ่งที่รักด้วยแล้วมัน จะพิเศษสักแค่ไหนนะ ทางเลือกของงานแบบนี้ไม่ได้มีแค่การเป็นนักเดินทาง ท่องเที่ยว นักเขียน หรือช่างภาพ เท่านั้น เพราะวันนี้ เราจะได้คุยกับสาวน้อยที่มีความฝันอันยิ่งใหญ่ที่อยากทำงานไปด้วย ได้เดินทางไปด้วย คำเรียนอะไร ทำไมทำแบบนั้นได้ด้วย แอบไปฟังเค้าคุยกันดีกว่าค่ะ

แนะนำตัวกันก่อน กับสาวน้อยที่เราเองก็ไม่แน่ใจว่าต้องตกทายเป็นภาษาไทยจะได้ไหม

สวัสดีค่ะ Hi (เอาใจดี)

สวัสดีค่ะ ตื่นเต้นนิดหน่อยเลย แนะนำตัวก่อนนะคะ

ชื่อ : แอนนา สงวนดี

ชื่อเล่น : แอนนา

อายุ : 19 ปี

เรียนคณะ : วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ ชั้นปีที่ 2

สาขา : สาขาการจัดการบริการธุรกิจเรือสำราญ

อะไรทำให้เราเลือกมาเรียนสาขานี้

เพื่อนชวนค่ะ เลยหาข้อมูลเพิ่ม ก็ยิ่งสนใจมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะลักษณะงานน่าสนใจ มีอะไรให้ได้เรียน ได้รู้ค่ะ เค้าบอกว่าเรียนกับตัวจริง ประสบการณ์จริง ดูว่าน่าจะเป็นแนวทางที่ทำให้เราประสบความสำเร็จได้ เลยเลือกมาเรียนที่นี่ค่ะ

ก่อนหน้านี้ ก็ยังไม่มีภาพเรือลำใหญ่ หูหระ แวะเวียนมาในสายตาเรา รวมถึงยังไม่ได้เคยไปใช้บริการท่องเที่ยวแบบนี้ซะใหม่คะ

ไม่เคยเลยคะ มีแต่เห็นในหนัง ใน MV บ้างคะ แต่ไม่ได้คิดว่าเราจะได้มาใกล้กันขนาดนี้ (ยิ้ม)

ในความเข้าใจของเรา คิดว่าสาขาธุรกิจเรือสำราญ มีความน่าสนใจยังไงบ้างคะ

เป็นสาขาที่จะได้ปฏิบัติงานจริง ได้เดินทางตลอด ได้เที่ยวพร้อมๆกันกับการทำงานไปด้วย แล้วแอนนาก็เป็นคนชอบงานด้านบริการอยู่แล้วคะ ก็มองว่าเป็นงานที่คล้ายกับสิ่งที่คิดว่าอยากทำค่ะ คือความฝันของเด็กหญิงแอนนา

เหมือนกับสาวๆ ทั่วไปคืออยากเป็นนางฟ้า ซึ่งก็คืออยากเป็นแอร์โฮสเตสแหละค่ะ แต่ด้วยความที่เราเป็นคนตัวเล็กกะทัดรัด ก็ต้องบอกผ่านกันไป เลยมองหาสิ่งที่คล้ายกัน นั่นคืองานที่ได้เดินทางด้วยและได้ทำงานไปด้วยค่ะ ลองนึกดูนะคะ เราได้ทำงานโรงแรมที่เคลื่อนที่ได้ น่าสนุกแค่ไหน..

(ว่าแล้ว น้องก็ยิ้มสดใส พร้อมทำดาวิบวับ ทำให้เราต้องนึกภาพตามไปด้วย)

เข้ามาในมหาลัยแล้วรู้สึกยังไงคะ

ตอนแรกก็ตื่นตื้นนะคะ จะได้เจอเพื่อนใหม่ แล้วก็กังวลนิดๆ ว่าเราจะเรียนได้ไหม แต่หลังจากนั้นความรู้สึกก็เปลี่ยนเร็วมากค่ะ คือรู้สึกดีมากเลย สถานที่ดีมีแอร์ อากาศก็น่าเรียน แอ่นนาชอบดีก็ 11 ค่ะ ดูทันสมัย บรรยากาศโดยรวมชอบเลยคะ เพื่อนๆ ก็น่ารักช่วยเหลือกัน อ.ก็ใจดีคะ ที่นี้จะให้ความรู้สึกเหมือนเป็นครอบครัวคะ คือไม่รู้สิ กัดฟันว่าต้องมาเข้าห้อง ต้องเรียนอีกแล้ว ทำไมน่าเบื่อจัง ไม่มีเลยคะ ทำให้แอนนาอยากมาเรียนทุกวันเลย

เลือกจะทำงานในสายงานนี้แปลว่าเราก็ต้องมีภาษาที่ดี ตอน ม.ปลายเรียนสาขาอะไรมาคะ

เรียน ILP ค่ะ English Programme ค่ะ บวกกับที่บ้านก็สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษอยู่แล้วคะ

เล่าให้ฟังในส่วนของการเรียนที่น้องแอนนาชอบหน่อยคะ

สาขานี้จะเรียนด้วยกันกับ สาขาวิชาการโรงแรมคะ คือปีหนึ่งก็ได้เข้าไปลองฝึกงานคะ ได้เรียนรู้เรื่องหน่วยงานต่างๆ ในระบบโรงแรม มีแผนกไหนบ้าง ใครทำหน้าที่รับผิดชอบยังไง ตรงนี้เราได้ไปลงมือทำงานจริงๆ เลยคะ คือใช่มากเลยกับคำที่บอกว่า เรียนกับตัวจริง ได้ประสบการณ์จริงคะ

มีไปฝึกงานในเรือด้วยหรือคะ

มีคะ ก็มีงานจริงเข้ามา อาจารย์ก็ให้ไปทำเลยคะ สนับสนุนให้เราได้ลองทำจริงๆ ได้เก็บเป็นประสบการณ์และมีรายได้พิเศษด้วยคะ

มีกิจกรรมอะไรที่ได้ทำในมหาวิทยาลัยอีกบ้างคะ

ก็เข้าร่วมประกวดดาวเดือนคะ และก็ป็นแบรินด์แอมบาสเดอร์คะ

แล้วมีใครเป็น Idol ของเรา

คุณแม่คะ คุณแม่เก่งมาก แก้ปัญหาได้เสมอ เก่งทุกอย่างเลย ทำอะไรได้ทุกอย่าง แอนนาอยากเก่งเหมือนคุณแม่คะ

การที่เราเลือกเรียนสาขานี้ คุณแม่มีความเห็นยังไงบ้างคะ

ความจริงคุณแม่อยากให้เรียน กฎหมายคะ คุณแม่ทำธุรกิจเลยอยากให้ลูกมาเสริมในส่วนนี้ แต่ท่านก็ตามใจเรานะคะ เพราะเห็นว่าเราได้เรียนในสิ่งที่เราอยากเป็นจริงๆ และที่สำคัญก็ได้ประสบการณ์จากการเดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ ด้วยคะ

ตัวจริงเราเป็นคนยังไงคะ ลองบอกความเป็นตัวเองให้เพื่อนๆ ได้รู้จักกันหน่อย

เป็นคนขี้ๆ เป๋ๆ ค่ะ (เลยไม่อยากเรียนกฎหมาย) อย่างบางทีคนคิดว่าเราขี้ในเวลาเราไม่ขี้ม แต่คือบางทีที่เห็นหน้าหนึ่งๆ คือตั้งใจจะทำอะไรสักอย่างอยู่น่ะค่ะ เช่นกำลังจะไปเข้าห้องเรียนก็มุ่งหน้าตรงไป ไม่มองซ้ายมองขวาเลย ค่ะ แต่ตัวจริงก็จะ โก๋ๆ หน้อยๆ พุดเยอะ เฮฮา (หัวเราะ..)

ข้อดีที่สุดของตัวเองคืออะไร

น่าจะเป็นเรื่องความคิดค่ะ เพราะว่าคุณแม่เลี้ยงเราให้เราดูแลตัวเองได้ เลี้ยงแบบเด็กฝรั่ง ก็ทำให้เรามีความเป็นผู้ใหญ่ รู้จักคิด ว่าควรมีสัมมาคารวะ หรืออะไรควรไม่ควรในสถานการณ์ต่างๆ

พุดถึงเป้าหมายของตัวเองหน้อยๆ มองเห็นว่าเราจะเป็นใครในวันข้างหน้า

เป็นผู้บริหารโรงแรมค่ะ แอนนาคิดว่า จะเรียนรู้งานตรงด้านธุรกิจเรือสำราญให้เยอะๆ ทำงานเก็บเงินเยอะๆ แล้วก็มาทำโรงแรมของตัวเอง และเราก็สามารถเลี้ยงดูครอบครัวเราได้ค่ะ เราจะเรียนรู้จากสิ่งเล็กๆ ไปทำในสิ่งที่ใหญ่

ก็คือได้ต่อยอดในสาขาวิชาชีพที่เราเรียนมา และสำหรับงานด้านบริการแล้ว น้องแอนนาคิดว่าสิ่งสำคัญเลย คืออะไร

งานบริการนี้ หัวใจหลักเลยก็คือ ใจเราเลยค่ะ คือไม่ว่าเราจะเจอกับเหตุการณ์ไหนๆ ก็ตาม เราต้องทำให้โลกของเราขี้มได้ตลอดเวลา เพราะว่าในการบริการ เราจะเจอคนหลายรูปแบบ ดีบ้างไม่ดีบ้าง แล้วลูกค้าก็คือพระเจ้าอยู่แล้วใช่ไหมคะ อย่างเราไปรับบริการเราก็คาดหวังว่าเราจะได้รับการบริการอย่างที่เราคาดหวัง เพราะฉะนั้นการบริการด้วยใจ การบริการด้วยการใส่ใจเป็นสิ่งสำคัญมากค่ะ

อยากให้ฝากอะไรถึงน้องๆ ที่อยากมาทำความรู้จัก อยากมาเรียนในสาขาวิชานี้กัน

ก็อยากจะบอกน้องว่า นี่เป็นอีกหนึ่งโอกาสที่เราจะได้รับความสำเร็จนะคะ เราได้ศึกษา ได้ท่องเที่ยว ได้ประสบการณ์ เจอผู้คนมากมาย และเราได้ทำงานกับสิ่งที่เรารัก เราเรียนสาขานี้แล้วถ้าไม่ทำงานบนเรือ เราก็ยังสามารถทำงานในโรงแรมก็ได้ หรือจะไปต่อยอดในสาขาการบริการอีกก็ได้ คือทุกความสำเร็จมันขึ้นอยู่กับตัวเราเอง ถ้าเราตั้งใจ เราลงมือ เราฝึกฝนและเราพัฒนาตัวเราเอง แอนนาเชื่อว่าเราจะประสบความสำเร็จแน่นอนค่ะ

ก่อนจากท้ายสุดของน้องแอนนา สาวน้อยวัย 19 ปีที่รู้จักความฝันอันยิ่งใหญ่ เท่าเรือสำราญลำโต คงทำให้เราได้เห็นแล้วว่า ไม่ว่าเราจะตัวเล็กหรือตัวใหญ่ ถ้าความใฝ่ฝันและความมุ่งมั่นนั้นชัดเจน และแข็งแรงพอ โลกทั้งใบก็ไม่มีอะไรยากอีกแล้ว

หวังว่าความสำเร็จจากที่บริการสาวสวยของเราจะทำให้ทุกคนประทับใจ และกลับมาใช้บริการกันอีกครั้งนะคะ

<https://www.spu.ac.th/showcase/147/>

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

โทร. 0-2579-1111 ต่อ 1267 โทรสาร 0 2579 1111 ต่อ 1247

อีเมลล์ : saifon.kl@spu.ac.th เว็บไซต์ <https://www.spu.ac.th/fac/tourism/>

หรือติดตามกิจกรรมต่างๆได้ที่ <https://www.facebook.com/SPUTourismandHospitality/>

หรือเยี่ยมชมวิดีโอที่แนะนำมหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ที่ https://www.youtube.com/watch?v=WqTq88_XcUI
#SRIPATUM #SPU #มหาวิทยาลัยศรีปทุม #เรียนกับตัวจริง ประสบการณ์จริง #SPUสร้างผู้ประกอบการ
#Dek61 #DekSPU